

Наші презентації

Улас Самчук. Роздуми про літературу:
Збірник літературно-критичних статей. — Рівне, 2005. — 103 с.

ювілею письменника, дає змогу повніше й глибше осмислити постаті У.Самчука й духовні джерела його творчості, а також суспільно-політичну атмосферу часу. Упорядкування, примітки та післямова “Літературна критика Уласа Самчука в інтер'єрі епохи” М.Гона.

Віталій Дончик. Спільний знаменник — тринадцять: 1987–2004. Хроніка свідка й учасника подій. — К.: Ліга-Інформ, 2004. — 400 с.

Віталій Дончик, відомий науковець і громадський діяч, зібрав під однією палітуркою власні документальні матеріали (доповіді й виступи на громадсько-політичних зібраннях, публікації у пресі,

заяви, інтерв'ю), які зв'язані з виборенням і здобуттям незалежності, демократизацією українського суспільства та державотворенням кінця ХХ — поч. ХХІ ст. Він зазирає в день вчорашній і осмислює нинішній. “Подані тут свідчення й осмислення, — пише В.Дончик, — попри автобіографічний, суб'єктивний характер, є все ж фіксованими документами своєї доби, вони, не редактовані сьогодні, “не осучаснені”, так чи так зберігають у собі її “повітря”; сучасні тут — лише мої вступи та деякі коментарі постскриптум”.

Володимир Качкан. Хай святиться ім'я твоє: Історія української літератури і культури в персоналіях (XIX–XX ст.). — Кн. 6–7. — Львів, 2004. — 720 с.

Написане на основі архівних джерел, раритетів, давньої газетно-журналної періодики, епістолярію видання містить унікальні матеріали і документи. До 6–7 книжок монографічної серії “Українське народо-знавство в іменах” залучені постаті визначних українських письменників, учених, культурологів, публіцистів, редакторів, видавців, чия творчість замовчувалась десятки років. Це, зокрема, студії, присвячені Б.Лепкому, М.Крушельницькій (її листи до синів — щемливий синтез безмежної материнської любові та шляхетного виховання), М.Кічурі, С.Чарнецькому, К.Гриневичевій та ін.

Валентина Саєнко. Українська модерна поезія 20-х років ХХ століття: ренесансні параметри / Навчальний посібник. – Одеса: Астропрінт, 2004. – 256 с.

як і конкретний аналіз творчості Майка Йогансена і Юрія Клена, Миколи Зерова і Михайла Драй-Хмари, Павла Филиповича, сприятимуть виробленню ширшого і адекватнішого бачення історичного поля української літератури та (що головніше) її новітньої концепції”, – зазначає в передмові автор. Вміщено тексти лекцій, програми спецкурсів, темарії практичних занять, курсових робіт і рефератів, опис бібліографічних джерел. Компендіум збагачений ілюстраціями українського авангардного малярства даного періоду, зразками оформлення тогочасних часописів та фотографіями видатних діячів культури.

Ukraina: Między językiem a kulturą / Pod redakcją B.Zinkiewic-Tomanek, A.Fałomskiego. – Kraków: Universitas, 2003. – 445 с.

Цим виданням Інституту східнослов'янської філології Ягеллонського університету в Кракові відкривається нова серія “*Studia Ruthenica Cracoviensia*”, в межах якої будуть представлені статті й монографії в галузі україністики й білорусистики. Перший том містить матеріали міжнародної конференції “Східні слов'яни: Україна між мовою і культурою” (Ягеллонський університет, 2001), в якій брали участь науковці з Польщі, України, Австрії, Чехії, Угорщини. Конференція була організована кафедрою україністики Інституту східнослов'янсь-

кої філології Ягеллонського університету. У цьому томі також публікуються статті, які, хоч і не були представлени під час цієї ювілейної конференції, присвячені 10-літтю краківської україністики, але тематично зв'язані з її проблематикою і стосуються української мови, літератури й культури.

Анжела Матющенко. Час героя: Українська драматургія першої третини ХХ століття. – К.: ПЦ “Фоліант”, 2004. – 125 с.

Монографія складається з трьох розділів: “Початок ХХ століття: вибір духовної свободи”, “1910-ті роки: між екзистенцією та мораллю”, “1920-ті – початок 1930-х: соціально-етична ділема особистості”. Епоха розвитку

української драматургії в першій третині ХХ ст. (творчість Лесі Українки, В.Винниченка, М.Куліша) аналізується в єдиному аспекті – внутрішньої колізії героя. Спираючись на світовий контекст “нової драми”, автор узагальнює глибинний сенс цієї колізії – як самовизначення особистості через екзистенційний та соціально-етичний вибір, і вибудовує власний сюжет розвитку національної драми одного з найплідніших її періодів. У орбіту дослідження залучена й драматургія інших письменників – Я.Мамонтова, І.Дніпровського, Є.Плужника та ін.

**UKRAINA
Między językiem a kulturą**

*Studia
Ruthenica
Cracoviensia*
universitas

1

ЧАС ГЕРОЯ

Українська драматургія
першої третини ХХ століття

Підготувала І.Хазіна

Слово і Час. 2005. №4